

Organizatorzy:

Ministerstwo Sprawiedliwości RP

Urząd m.st. Warszawy
Biuro Polityki Społecznej

Fundacja Dzieci Niczyje

IV Ogólnopolska Konferencja Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw Warszawa 26–27 listopada 2007

Komitety naukowy

Maria Beisert
Teresa Jaśkiewicz-Obydzińska
Maria Keller-Hamela
Andrzej Marciński
Irena Pospiszyl
Monika Sajkowska
Anna Wesołowska

Komitet organizacyjny

Fundacja Dzieci Niczyje

Katarzyna Fenik
Agnieszka Izdebska
Maria Keller-Hamela
Karolina Lewandowska
Marta Sadkowska
Ewa Sadowska
Monika Sajkowska

Ministerstwo Sprawiedliwości

Andrzej Augustyniak

Urząd m.st. Warszawy – Biuro Polityki Społecznej

Danuta Kuciewicz
Elżbieta Piechowiak-Modrzejewska

FUNDACJA INICJATYW
obywatelskich

Program konferencji

26 listopada

8.00-9.30	Rejestracja uczestników			
9.30-11.00	Sesja inauguracyjna – Sala Koncertowa Powitanie Wykład inauguracyjny Czy można wierzyć dzieciom? Funkcjonowanie poznawcze dziecka w roli świadka, <i>John Myers, USA</i>			
11.00-11.30	Przerwa na kawę			
11.30-13.00	Sesja plenarna – Sala Koncertowa Sprawcy wykorzystywania seksualnego dzieci Prowadzi: Maria Keller-Hamela Podobieństwa i różnice pomiędzy dorosłymi, nastolatkami i dziećmi stosującymi przemoc seksualną, <i>Barbara Bonner, USA</i> Ryzyko powrotności do przestępstw seksualnych, <i>Don Grubin, Wlk. Brytania</i>			
13.00-14.00	Lunch			
14.00-15.45	Sesje równoległe			
	Sala Koncertowa Sesja Klubu Bieglego Psychologa Prowadzi: Agnieszka Izdebska Opiniowanie w sprawach przestępstw wobec dzieci i przesłuchiwanie dzieci – dylematy profesjonalistów, <i>John Myers, USA</i>	Sala Rudniewa Sesja jubileuszowa kwartalnika „Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka” Prowadzi: Monika Sajkowska Rola kobiety w wykorzystaniu seksualnym dziecka – zamiana ofiary w sprawcę, <i>Maria Beisert</i> Niekrzywdzące matki dzieci – ofiar wykorzystywania seksualnego, <i>Jolanta Zmarzlik</i> Diagnoza wykorzystywania seksualnego małych dzieci, <i>Teresa Jaskiewicz-Obydzińska, Ewa Wach</i> Psychopatologiczne konsekwencje wykorzystywania seksualnego, <i>Maciej Pilecki</i>	Sala Renesansowa Problem handlu dziećmi Prowadzi: Katarzyna Fenik Handel ludźmi w Polsce – uwagi na temat aktualnej sytuacji, <i>Piotr Mierecki</i> Zobowiązania Polski wynikające z prawa międzynarodowego w sprawie ochrony dzieci – ofiar handlu, <i>Kalina Kisiel-Bartoszewicz</i> Dzieci cudzoziemskie bez opieki w polskich placówkach opiekuńczo – wychowawczych i rodzinach zastępczych, <i>Tamara Uliasz</i> Policja i straż graniczna wobec zjawiska handlu dziećmi oraz sytuacji dzieci cudzoziemskich bez opieki – wyniki badań, <i>Gabriela Roszkowska</i> Edukacja dzieci cudzoziemskich w Polsce – rekomendacje, <i>Agnieszka Kosowicz</i>	Sala A Terapia dziecka krzywdzonego w rodzinie w kontekście transmisji międzypokoleniowej, <i>Michał Czerski, Katarzyna Pilch</i> Sala B Diagnoza zespołu dziecka krzywdzonego u małych dzieci, <i>Renata Kałucka, Mirosława Gorgol-Bujalska</i>
15.45-16.15	Przerwa na kawę			

16.15-18.00	Sesje równoległe			
	Sala Koncertowa Profilaktyka wobec sprawców wykorzystywania seksualnego dzieci Prowadzi: Karolina Lewandowska Praca ze sprawcami przestępstw seksualnych – charakterystyka programów prewencyjnych, <i>Don Grubin, Wlk. Brytania</i>	Sala Rudniewa Przyjazne przesłuchiwanie dzieci. Panel dyskusyjny Koalicji na rzecz Przyjaznego Przesłuchiwania Dzieci Prowadzi: Monika Sajkowska Paneliści: <i>Jarosław Kowalski</i> – Sąd Okręgowy, Lublin, <i>Jolanta Zmarzlik</i> – Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka”, <i>Ewa Waligóra</i> – Centrum Szkolenia Policji, Legionowo, <i>Jerzy Biederman</i> – Prokuratura Okręgowa, Kraków	Sala Renesansowa Prowadzi: Joanna Fila Podstawowe zagadnienia psychotraumatologii, <i>Elżbieta Briz, Niemcy</i>	Sala A Praca z dziećmi krzywdzonymi z zaburzeniami zachowania – dynamika procesu grupowego w zespole wychowawców, <i>Dorota Modrzyńska</i> Sala B Jak rozmawiać z dziećmi o wykorzystywaniu seksualnym?, <i>Maria Keller-Hamela, Agnieszka Izdebska</i>
18.15-19.45	Projekcja filmu „Sztuczki” reż. A. Jakimowski, Kinoteka			

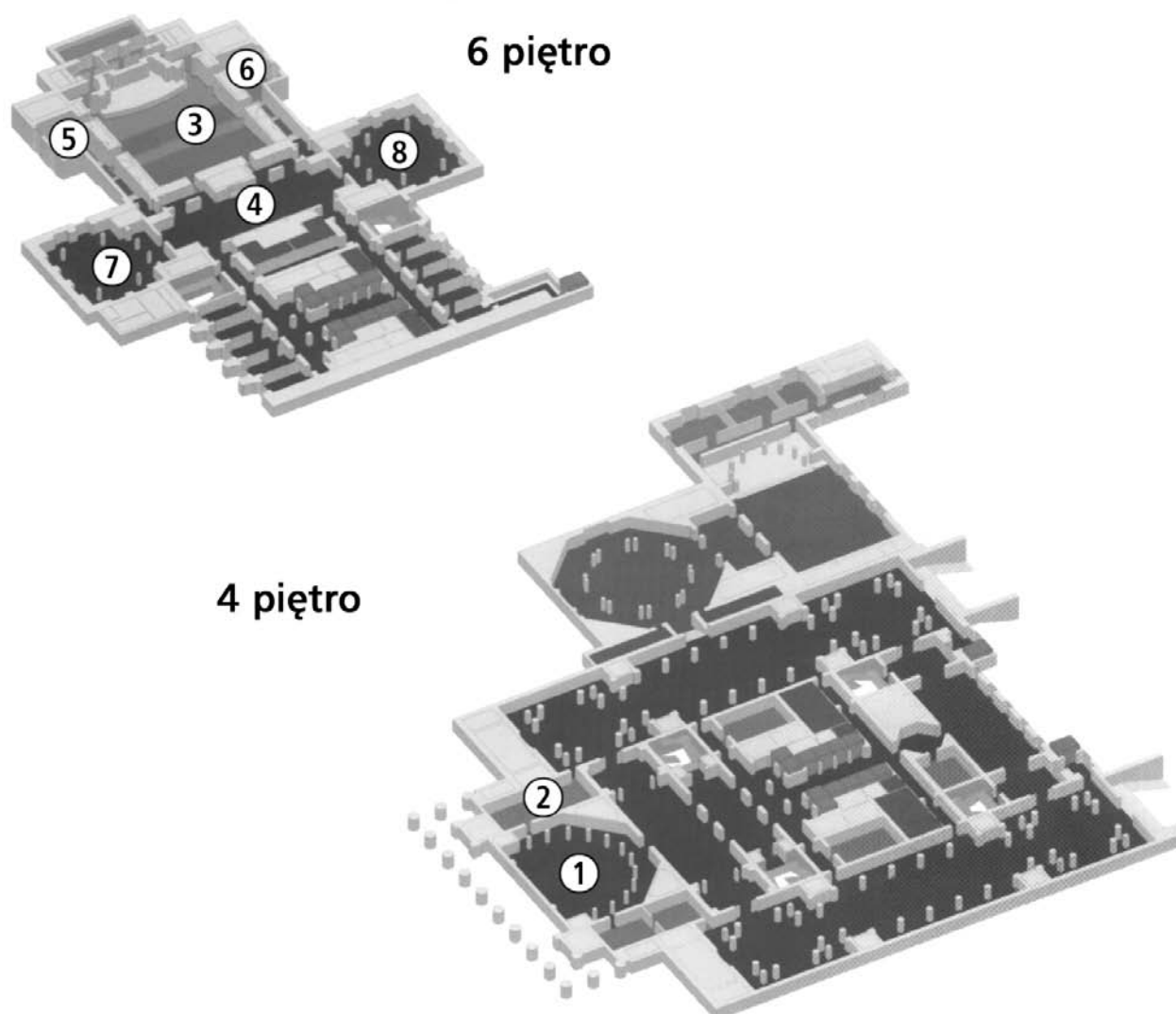
27 listopada

9.00-10.45	Sesja plenarna – Sala Koncertowa Prowadzi: Karolina Lewandowska Przemoc wobec niemowląt i małych dzieci – diagnostyka i profilaktyka, <i>Andrzej Marciński</i> Dziecko – świadek szczególnej troski, <i>Anna Wesółowska</i> Cyberprzemoc. Problem przemocy rówieśniczej z użyciem mediów elektronicznych, <i>Łukasz Wojtasik</i>			
10.45-11.15	Przerwa na kawę			
11.15-13.00	Sesje równoległe			
	Sala Koncertowa Prowadzi: Maria Keller-Hamela Dziecko ofiara konfliktu rodziców – kontrowersje wokół syndromu Gardnera, <i>John Myers, USA</i>	Sala Rudniewa Prowadzi: ks. Andrzej Augustyński Między domem a ulicą – wokół problemów wychowania w dobie globalizacji i kultury masowej, <i>ks. Andrzej Augustyński</i> Dziennie Ośrodki Socjoterapii - środowiska wykorzystanej szansy, <i>Anna Litwora</i> Placówki opiekuńczo-wychowawcze: *przygotowanie wychowanków do funkcjonowania w społeczeństwie, <i>Joanna Migacz</i> *poradnictwo i terapia, <i>Ryszard Izdebski</i> Uchwycić nieuchwytnie – badania społeczne w środowisku młodzieżowym, <i>Agata Otrębska</i>	Sala Renesansowa Prowadzi: Agnieszka Wrzesień Pomoc dzieciom krzywdzonym w Internecie – identyfikacja, diagnoza, interwencja, <i>Katarzyna Fenik, Jakub Śpiewak</i> Przegląd spotów reklamowych z kampanii społecznych nt. bezpieczeństwa dzieci w Internecie	Sala A Jak przesłuchiwać dziecko? <i>Alicja Budzyńska, Magdalena Zawadzka</i> Sala B Lokalne systemy pomocy dzieciom Poznański program „Posłuchaj mnie...”, <i>Stella Gołębiewska, Anna Krzywicka-Filus</i> Praska Sieć Pomocy Dzieciom, <i>Monika Czyżewska, Beata Kita</i>
13.00-14.00	Lunch			

27 listopada – ciąg dalszy

14.00-15.30	Sesje równoległe			
	Sala Koncertowa Prowadzi: Katarzyna Fenik Terapia nastolatków, które doświadczyły wykorzystywania seksualnego w dzieciństwie, <i>Barbara Bonner, USA</i>	Sala Rudniewa Prawne aspekty krzywdzenia dzieci Prowadzi: Emilia Naumann Międzynarodowe standardy prawne ochrony dzieci przed krzywdzeniem, <i>Eleonora Zielińska</i> Przestępstwa wobec dzieci – działania wymiaru sprawiedliwości, <i>Paweł Dobosz</i> Polskie prawo karne wobec przestępstw seksualnych wobec dzieci, <i>Marian Filar</i> Praktyka stosowania prawa w pomocy dziecku krzywdzonemu, <i>Justyna Podlewska</i>	Sala Renesansowa Wczesna profilaktyka krzywdzenia dzieci Prowadzi: Irena Kornatowska Czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci, <i>Renata Kałucka</i> Płodowy Syndrom Alkoholowy /FAS/, <i>Małgorzata Klecka</i> Okoloporodowe zaburzenia nastroju jako czynnik ryzyka krzywdzenia dziecka, <i>Joanna Krzyżanowska-Zbucka</i> Jak skutecznie chronić dzieci przed krzywdzeniem – program „Dobry Rodzic – Dobry Start”, <i>Karolina Lewandowska</i>	Sala A Koszty własne terapeuty w pracy z wykorzystaniem seksualnym w rodzinie, <i>Ryszard Izdebski, Wanda Szaszkiewicz</i> Sala B Praca diagnostyczna – terapeutyczna z dzieckiem niepełnosprawnym – przygotowanie do przesłuchania, <i>Magdalena Czub, Magdalena Ferenc</i>
15.30-16.00	Sala Koncertowa Sesja zamykająca Program Pilotażowy Sieci Pomocy Ofiarom Przestępstw Ministerstwa Sprawiedliwości, <i>Tadeusz Cielecki</i>			
	Zakończenie			

Sale

- 1 - Sala Rudniewa
- 2 - Biuro konferencyjne
- 3 - Sala Koncertowa
- 4 - Hol główny, rejestracja uczestników
- 5 - Sala warsztatowa "A"
- 6 - Sala warsztatowa "B"
- 7 - Sala Gałczyńskiego
- 8 - Sala Renesansowa

- schody
- windy
- toalety

Informacja o prowadzących

Ks. Augustyński Andrzej, przewodniczący Stowarzyszenia „U Siemachy”, prezes zarządu Fundacji Rozwoju Społecznego DEMOS, Pełnomocnik Prezydenta Miasta Krakowa ds. Młodzieży oraz przewodniczący Komisji ds. Wychowania Rady Duszpasterskiej Archidiecezji Krakowskiej. W 1998 r. był członkiem zespołu działającego przy Sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. W latach 2003-2006 był pełnomocnikiem Prezydenta Miasta Krakowa ds. Profilaktyki i Przeciwdziałania Przestępczości Młodzieży. W latach 2001-2005 przewodniczył Komisji ds. Charytatywnych Rady Duszpasterskiej Archidiecezji Krakowskiej. W latach 2003-2004 kierował europejskim projektem „Demos” realizowanym w Polsce. W 2004 r. był członkiem zespołu ekspertów UNESCO ds. przeciwdziałania rasizmowi. W 2007 r. reprezentował Kraków na Forum założycielskim sieci miast „Cities for Children”. Wielokrotnie uhonorowany nagrodami za swoją działalność społeczną. Od 2007 r. jest członkiem prestiżowej międzynarodowej organizacji skupiającej przedsiębiorców społecznych Ashoka. Autor licznych publikacji z zakresu wychowania młodzieży.

Beisert Maria, profesor UAM, dr hab., prawnik, psycholog, seksuolog kliniczny. Pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Psychologii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Kierownik Pracowni Seksuologii Społecznej i Klinicznej oraz kierownik Podyplomowego Studium Pomocy Psychologicznej w Dziedzinie Seksuologii, działających w Instytucie Psychologii UAM w Poznaniu. Jej główne zainteresowania naukowe dotyczą obszaru psychologii zdrowia i psychologii klinicznej, a w szczególności problematyki kryzysów, rozwoju seksualnego człowieka, terapii sprawców i ofiar patologii seksualnej. Jest autorką i współautorką wielu prac z tego zakresu. Najważniejsze publikacje książkowe to: „Seks twojego dziecka”, „Rozwód. Proces radzenia sobie z kryzysem”, „Kazirodztwo. Rodzice w roli sprawców”, „Seksualność w cyklu życia człowieka”. Prowadzi liczne szkolenia z zakresu diagnozy i terapii zaburzeń rozwoju seksualnego człowieka, przeznaczone dla psychologów praktyków. Zajmuje się także publicystyką i popularyzacją zagadnień psychologicznych w mediach. Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego. Biegły sądowy.

Biederman Jerzy, prawnik, socjolog, prokurator Prokuratury Apelacyjnej w Krakowie w Wydziale Postępowania Sądowego. Od przeszło dwudziestu lat zajmuje się także szkoleniem aplikantów i prokuratorów. Prowadzi zajęcia szkoleniowe i egzaminuje aplikantów prokuratorskich oraz biegłych z zakresu kryminalistyki i nauk pokrewnych. Autor publikacji prezentujących możliwości wykorzystania osiągnięć kryminalistyki dla celów procesowych.

Bonner Barbara L., specjalistka w dziedzinie psychologii klinicznej dziecka, profesor na Wydziale Pediatrii w Centrum Nauk o Zdrowiu (Health Sciences Center) na Uniwersytecie Oklahomy. Dyrektor Centrum Przeciwdziałania Krzywdzeniu i Zaniedbywaniu Dzieci oraz zastępca dyrektora Centrum Badań nad Dzieckiem na tym samym wydziale. Ponadto zajmuje stanowisko dyrektora Krajowego Centrum do Spraw Zachowań Seksualnych Młodzieży. Jej zainteresowania kliniczne i badawcze obejmują diagnozę i terapię dzieci krzywdzonych, ocenę skuteczności terapii, zapobieganie przypadkom śmierci dzieci wskutek krzywdzenia oraz terapię dzieci i młodzieży przejawiających problemy z zachowaniami seksualnymi. Profesor Bonner była przewodniczącą Międzynarodowego Stowarzyszenia na rzecz Zapobiegania Krzywdzeniu i Zaniedbywaniu Dzieci (ISPCAN) i prezesem Amerykańskiego Stowarzyszenia Profesjona-

listów na rzecz Przeciwdziałania Krzywdzeniu Dzieci (APSAC). Wielokrotnie prezentowała wyniki swoich badań w Stanach Zjednoczonych i na arenie międzynarodowej.

Briz Elżbieta Anna, psycholog, absolwentka Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Szkoliła się w Monachium w zakresie psychoterapii w nurcie psychologii głębi (analiza krótkoterminowa). Ukończyła specjalizację psychotraumatologiczną pod kierunkiem dr Lutz Besser w Ulm. Zdobyła certyfikat biegłego sądowego w zakresie prawa rodzinnego oraz karnego (Kolonja). Prowadzi prywatny gabinet psychoterapeutyczny w Heidenheim (Baden Württemberg). Pracuje przede wszystkim z pacjentami strauumatyzowanymi – dziećmi, młodzieżą i młodymi dorosłymi. Jest członkiem organizacji „Biały Krag” pomagającej ofiarom przestępstw kryminalnych na terenie Niemiec. Prowadzi wykłady z zakresu diagnostyki analitycznej, terapii traumatologicznej oraz technik traumatologicznych.

Budzyńska Alicja, psycholog, pracuje w Rodzinnym Ośrodku Diagnostyczno-Konsultacyjnym nr 3 w Warszawie. Jest biegłym sądowym, od kilku lat współpracuje z Fundacją Dzieci Niczyje, m.in. koordynuje i prowadzi ogólnopolski Klub Biegłego Psychologa oraz Studium „Opiniowanie sądowo-psychologiczne w sprawach z udziałem dzieci”. Posiada rekomendacje PTP w zakresie diagnozy spraw rodzinnych i nieletnich oraz psychologicznej oceny zeznań świadków.

Cielecki Tadeusz, dr hab. nauk prawnych, profesor Uniwersytetu Opolskiego i Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Autor 86 publikacji i ekspertyz naukowych z kryminologii, wiktymologii, pedagogiki resocjalizacyjnej, socjologii organizacji i patologii. Uczestnik kilkunastu staży i wykładów międzynarodowych. Łączył pracę naukową z praktyką policyjną i działalnością w organizacjach pozarządowych.

Czerski Michał, psycholog, absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego, dydaktyk, psychoterapeuta pracujący w Krakowskim Instytucie Psychoterapii. Pracuje z dziećmi i młodzieżą, prowadzi terapię rodzinną i grupową.

Czub Magdalena, psycholog, pracuje w Terenowym Komitecie Ochrony Praw Dziecka w Poznaniu. Biegły sądowy w sprawach rodzinnych, opiekuńczych i rozwodowych oraz ofiar przemocy fizycznej, emocjonalnej i seksualnej. Prowadzi diagnozę i terapię dzieci molestowanych seksualnie. Interesuje się problematyką wczesnych więzi społecznych człowieka i ich wpływem na dalszy rozwój oraz konsekwencjami wykorzystywania seksualnego dla rozwoju dziecka. Autorka publikacji dotyczących m.in. teorii przywiązania, wczesnego rozwoju dziecka oraz wykorzystywania seksualnego dzieci i młodzieży.

Czyżewska Monika, politolog, redaktor merytoryczny portalu www.dzieckokrzywdzone.pl prowadzonego przez Fundację Dzieci Niczyje. Doktorantka w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie, w Katedrze UNESCO im. J. Korczaka (Pracownia Polityki Edukacyjnej). Członkini Praskiej Sieci Pomocy Dzieciom, autorka kilku publikacji z zakresu problematyki badań i praktyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Dobosz Paweł, prawnik. Od listopada 1999 r. asesor sądowy, a następnie sędzia Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa.

Ferenc Magdalena, psycholog kliniczny. Posiada wieloletnie doświadczenie w pracy z dziećmi (prawidłowo rozwijającymi się, ze schorzeniami neurologicznymi oraz doznającymi przemocy emocjonalnej, fizycznej, seksualnej i instytucjonalnej). Od dziewięciu lat pracownik Ośrodka Mediacyjno-Interwencyjnego przy Terenowym Komitecie Ochrony Praw Dziecka w Poznaniu. Prowadzi diagnozę i terapię zaburzeń emocjonalnych i rozwojowych dzieci krzywdzonych oraz terapię in-

dywidualną dorosłych i par w sytuacji rozpadu związku i rodziny. Biegły sądowy w dziedzinie psychologii – orzeka w sprawach rodzinnych, rozwodowych, opiekuńczych, o ochronę więzi emocjonalnej dziecka z rodzicami, a także w sprawach dotyczących przemocy fizycznej, psychicznej i seksualnej wobec małoletnich. Autorka i realizatorka szkoleń dla profesjonalistów z zakresu diagnozy i terapii dziecka wykorzystanego seksualnie, programów profilaktyczno-edukacyjnych dla dzieci i rodziców z zakresu przeciwdziałania przemocy i promowania zdrowego stylu życia oraz programów edukacyjno-terapeutycznych dla rodziców przeżywających problem rozstania.

Filar Marian, prof. zw. dr hab., kierownik Katedry Prawa Karnego i Polityki Kryminalnej na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Specjalista w dziedzinie prawa karnego lekarskiego i prawa karnego seksualnego. Autor około 200 opracowań naukowych, w tym 10 opracowań monograficznych oraz podręczników i komentarzy z dziedziny prawa karnego. Ekspert ONZ do spraw przestępczości. Pełnił funkcję dziekana Wydziału Prawa i Administracji UMK w Toruniu, prorektora UMK oraz wiceprzewodniczącego Trybunału Stanu. Publicysta. Poseł na Sejm RP w VI kadencji.

Gołębiewska Stella, socjolog o specjalności „socjologia samorządu terytorialnego”, pracownik Urzędu Miasta Poznania. Zawodowo zajmuje się tworzeniem i wdrażaniem programów i projektów społecznych. Koordynator projektu współfinansowanego z Programu Wspólnotowego DAPHNE II „Posłuchaj mnie – dziecko dotknięte przemocą pod specjalną ochroną”.

Gorgol-Bujalska Mirosława, magister profilaktyki społecznej i resocjalizacji, socjoterapeuta. Od 1997 roku związana z Fundacją Dzieci Niczyje. W Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka” Fundacji Dzieci Niczyje zajmuje się pracą kliniczną z dziećmi doświadczającymi przemocy i ich rodzinami. Szkoli różne grupy profesjonalistów w zakresie problematyki dziecka krzywdzonego.

Grubin Donald, profesor psychiatrii sądowej na Uniwersytecie Newcastle, konsultant w dziedzinie psychiatrii sądowej przy brytyjskiej Krajowej Służbie Zdrowia. Poza pracą naukową i kliniczną, profesor Grubin pełni funkcję dyrektora projektu w Zespole ds. Badania Zachowań Seksualnych przy Uniwersytecie w Newcastle, jest doradcą brytyjskich służb więziennych i kuratorskich ds. psychiatrycznych aspektów przestępczości seksualnej, członkiem Zespołu Akredytacyjnego ds. Służb Więziennych przy brytyjskim Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, członkiem zespołu List99 przy brytyjskim Ministerstwie Edukacji oraz członkiem dyrekcji szkockiego Urzędu ds. Przeciwdziałania Zagrożeniom. W ostatnich latach jego zainteresowania badawcze koncentrują się na roli poligrafu (wykrywacza kłamstw) w terapii sprawców przestępstw seksualnych i sprawowaniu nadzoru nad tą grupą sprawców.

Izdebska Agnieszka, psycholog, psychoterapeuta psychodynamiczny, absolwentka Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Podyplomowego Studium Pomocy Psychologicznej w Dziedzinie Seksuologii na UAM. Członek Polskiego Towarzystwa Seksuologicznego. Jej zainteresowania naukowe skupiają się głównie wokół ludzkiej seksualności – zarówno w zakresie związanej z tym normy, jak i patologii – edukacji zdrowotnej, psychoprofilaktyki oraz pracy z ofiarami patologii seksualnej. Od 2007 roku związana zawodowo z Fundacją Dzieci Niczyje.

Izdebski Ryszard, pedagog i psycholog kliniczny, psychoterapeuta i terapeuta rodzin. Kierownik Zespołu Leczenia Domowego Kliniki Psychiatrii Dzieci i Młodzieży Collegium Medicum UJ, dyrektor Krakowskiej Fundacji Rozwoju Psychoterapii oraz Krakowskiego Instytutu Psychoterapii Stowarzyszenia „U Siemachy”. Posiada certyfikat psychoterapeuty i superwizora Sekcji Naukowej Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz certyfikat Polskiego Towarzystwa Balintowskiego. Prowadzi działalność terapeutyczną, superwizyjną oraz edukacyjną w zakresie profilaktyki zdrowia psychicznego, w tym uzależnień oraz psychoterapię dzieci i młodzieży.

Jaśkiewicz-Obydzińska Teresa, psycholog, biegły sądowy, kierownik Zakładu Psychologii Sądowej Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie. Wykładowca Centrum Edukacyjnego Nauk Sądowych, organizującego szkolenia m.in. z zakresu psychologii sądowej. Autorka i współautorka kilkudziesięciu publikacji z zakresu psychologii sądowej oraz artykułów dotyczących problematyki zeznań ofiar wykorzystywania seksualnego.

Kałucka Renata, psycholog, psychoterapeuta. Od 13 lat pracuje klinicznie z dziećmi doświadczającymi przemocy, ich rodzinami oraz z osobami dorosłymi. Psychoterapeuta grupowy i rodzinny. W Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka” Fundacji Dzieci Niczyje zajmuje się diagnozą i terapią, wydaje opinie psychologiczno-sądowe, prowadzi szkolenia w zakresie problematyki dziecka krzywdzonego. Jest wykładowcą Studium Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Instytucie Psychologii Zdrowia.

Keller-Hamela Maria, psycholog, dyrektor ds. współpracy zagranicznej Fundacji Dzieci Niczyje, pracuje w Fundacji od 1996 roku. Zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Dziecko Krzywdzone. Teoria, badania, praktyka”. Koordynator programu „Dzieciństwo bez krzywdzenia – ku lepszemu systemowi ochrony dzieci w Europie Środkowo-Wschodniej”. Ekspert Międzynarodowego Stowarzyszenia na rzecz Przeciwdziałania Krzywdzeniu i Zaniedbywaniu Dzieci (ISPCAN).

Kisiel-Bartoszewicz Kalina, absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Członek-założyciel Koła Naukowego Prawa Unii Europejskiej działającego na UW. Pracę magisterską nt. „Handel dziećmi jako specyficzna forma handlu ludźmi. Krajowe i międzynarodowe ujęcie problemu” obroniła w czerwcu 2007 r. z wynikiem bardzo dobrym. Od października 2007 roku uczestniczka seminarium doktoranckiego na Wydziale Prawa i Administracji UW w Katedrze Prawa Karnego. Pracownik Kancelarii Doradztwa Prawnego i współpracownik Fundacji Dzieci Niczyje.

Kita Beata, psycholog, terapeutka rodzinna, koordynator Zespołu ds. rodziny w Ośrodku Pomocy Społecznej Dzielnicy Praga Południe. Autorka i współrealizatorka projektów profilaktycznych, m.in. Przeglądu Teatralnego dla dzieci ze świetlic środowiskowych i socjoterapeutycznych oraz, we współpracy z Fundacją Dzieci Niczyje, projektu „Sieciaki na Pradze”. Współautorka „Standardów postępowania w pracy z dzieckiem krzywdzonym”. Koordynator projektów Praskiej Sieci Pomocy Dzieciom realizowanych we współpracy z samorządem lokalnym.

Klecka Małgorzata, mgr pielęgniarstwa, specjalista diagnostyki i terapii neurorozwojowej, socjoterapeuta, ekspert PARPA ds. FAS. Propagatorka wiedzy o syndromie FAS. Trener w programach szkoleniowych dla rodziców zastępczych ze Stowarzyszenia Zastępczego Rodzicielstwa Oddział Śląski w Łędzinach. Prowadzi Pracownię Psychoedukacji i Terapii, w której zajmuje się diagnostyką i terapią zaburzeń rozwojowych u dzieci, w tym płodowym zespołem alkoholowym (FAS).

Kornatowska Irena, psychiatra dziecięcy, prezes zarządu Fundacji Dzieci Niczyje. Pracowała w Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Pruszkowie. W latach 1966-1972 była kierownikiem Poradni Psycho-Neurologicznej przy Wojewódzkiej Przychodni Higieny Szkolnej w Warszawie. Przez wiele lat związana z Instytutem Matki i Dziecka w Warszawie. Jako ekspert w dziedzinie poradnictwa rodzinnego współpracowała z ramienia IMiD z WHO, UNICEF i UNFPA w zakresie tworzenia koncepcji zdrowia rodziny. W latach 1985-1990 uczestniczyła w realizacji międzynarodowych projektów przy udziale IMiD. Od 1991 r. udziela pomocy psychiatrycznej małym pacjentom oraz ich rodzinom w placówkach Fundacji Dzieci Niczyje. Jest doświadczonym dydaktykiem oraz autorką publikacji m.in. z zakresu problematyki krzywdzenia dzieci.

Kosowicz Agnieszka, z wykształcenia dziennikarz, zaangażowana w sprawy ochrony uchodźców w Polsce od 2000 roku. Przez 6 lat pełniła funkcję Pełnomocnika ds. Informacji Przedstawicielstwa UNHCR w Warszawie, od roku – założycielka i prezes Fundacji Polskie Forum Migracyjne. Forum zajmuje się promowaniem wśród Polaków wiedzy na temat cudzoziemców szukających ochrony w Polsce. Jeden z priorytetów Fundacji to edukacja dzieci ubiegających się o status uchodźcy oraz objętych ochroną, a także wsparcie środowiska nauczycieli pracujących z dziećmi cudzoziemskimi.

Kowalski Jarosław, prawnik, sędzia wydziału karnego Sądu Rejonowego w Chełmie (1994-1997) oraz Sądu Rejonowego w Lublinie (od 1997). Uczestnik prac lubelskiego zespołu interdyscyplinarnego, w którym powstały „Zasady ochrony dziecka małoletniej ofiary lub świadka przestępstwa” (2002-2004). Obecnie pełni obowiązki sędziego Sądu Okręgowego w Lublinie.

Krzywicka-Filuś Anna, psycholog, pracownik Terenowego Komitetu Ochrony Praw Dziecka w Poznaniu. Zajmuje się diagnozą i terapią dzieci wykorzystanych seksualnie, pomocą rodzinom w sytuacji rozpadu związku rodziców, prowadzi również mediacje w sprawach rodzinnych. W Programie Wspólnotowym DAPHNE II „Posłuchaj mnie – dziecko dotknięte przemocą pod specjalną ochroną” jest koordynatorem modułu dotyczącego metodologii przesłuchań dzieci.

Krzyżanowska-Zbucka Joanna, lekarz psychiatra. Pracuje w Instytucie Psychiatrii i Neurologii w Warszawie, gdzie zajmuje się psychoedukacją i wczesną rehabilitacją psychoz. Jest również pracownikiem Ośrodka Zdrowia Psychicznego i Problemów Rodzinnych NZOZ „Synapsis”. Przez 5 lat pracowała w Fundacji Rodzić po Ludzku, gdzie zajmowała się problemem depresji poporodowej u kobiet. Konsultantka w organizacjach udzielających pomocy ofiarom przemocy: Fundacji Dzieci Niczyje, Ośrodka dla kobiet – ofiar przemocy w rodzinie „Dom” oraz w Pogotowiu dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”.

Lewandowska Karolina, koordynator programów badawczych, edukacyjnych i profilaktycznych Fundacji Dzieci Niczyje, m.in. programu „Dobry Rodzic – Dobry Start”. Autorka artykułów dotyczących profilaktyki wykorzystywania seksualnego dzieci. Od czterech lat koordynuje prace komitetu organizacyjnego ogólnopolskiej konferencji „Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw”.

Litwora Anna, dyrektor Dziennego Ośrodka Socjoterapii „Na Lea” prowadzonego przez Stowarzyszenie „U Siemachy”, wiceprezes Zarządu Fundacji Rozwoju Społecznego DEMOS. Od 1993 roku związana z działalnością Stowarzyszenia „U Siemachy” jako wychowawca, pedagog, a od 2001 roku jako dyrektor jednej z placówek. Absolwentka biologii na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz studiów podyplomowych „Organizacja i Zarządzanie Oświatą Samorządową”, „Organizacja i metody pomocy społecznej” oraz kursu komunikacji międzyludzkiej – Magister Academy (Malta 1997).

Marciński Andrzej, prof. dr. hab. nauk medycznych, od 1975 roku kieruje Zakładem Radiologii Pediatrycznej Akademii Medycznej w Warszawie. Jest autorem i współautorem ponad 120 publikacji naukowych, 3 synów i 9 wnucząt. Członek honorowy European Society of Pediatric Radiology oraz trzech innych medycznych towarzystw naukowych. Zainteresowania pozamedyczne: ornitologia, „jogging” i inne...

Mierecki Piotr, dyrektor Departamentu Polityki Migracyjnej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Od 2004 roku sekretarz międzyresortowego Zespołu ds. Zapobiegania i Zwalczania Handlowi Ludźmi, przewodniczący Grupy Roboczej Zespołu. Autor „Modelu wsparcia/ochrony ofiary/świadka handlu ludźmi” (2003) przygotowanego w ramach projektu

„Reakcja prawno-karna na handel ludźmi w Czechach i Polsce” (projekt demonstracyjny Programu Globalnego NZ przeciwko Handlowi Ludźmi).

Migacz Joanna, pedagog, dyrektor Młodzieżowej Grupy Usamodzielnienia „ALFA” prowadzonej przez Stowarzyszenie „U Siemachy” oraz sądowy kurator społeczny w Sądzie Rejonowym, Wydział III Rodzinny i Nieletnich. W 2003 roku rozpoczęła pracę w pierwszej w Krakowie autonomicznej grupie usamodzielnienia – Domu Dla Młodzieży. W 2004 roku została dyrektorem tejże placówki. W kolejnym roku ukończyła z wyróżnieniem studia podyplomowe z zakresu organizacji pomocy społecznej na Uniwersytecie Jagiellońskim. Wyróżniona przez Wojewodę Małopolskiego za wkład pracy w rozwój i funkcjonowanie pomocy społecznej w Małopolsce.

Modrzyńska Dorota, psycholog, psychoterapeuta w nurcie psychoterapii psychoanalitycznej, członek nadzwyczajny Polskiego Towarzystwa Psychoterapii Psychoanalitycznej, w ramach którego szkoli się i pracuje zgodnie z uznawanymi w tym zakresie standardami. Od 9 lat w Ośrodku Psychoterapii i Edukacji „Triada” w Gdańsku prowadzi prywatną praktykę psychoterapeutyczną. Jest twórczynią i realizatorką szkoleń i treningów dla różnych grup zawodowych. Współpracowała z wieloma organizacjami zajmującymi się pomaganiem, m.in. Towarzystwem „Nasz Dom” oraz Zespołem Placówek Specjalistycznych im. K. Lisieckiego „Dziadka” w Gdyni Chylonia. Współautorka i koordynator projektu „Szkolenia kompetencyjne w zakresie rozwoju zawodowego profesjonalistów w mieście Gdynia – moduł podstawowy i terapeutyczny”.

Myers John E.B., profesor w McGeorge School of Law na Uniwersytecie Pacyfiku w Sacramento (Kalifornia). Autor i redaktor ośmiu książek oraz ponad stu artykułów i rozdziałów dotyczących krzywdzenia dzieci. Wygłosił niemal pięćset wykładów i prelekcji na ten temat w Kanadzie, Europie, Ameryce Południowej i Stanach Zjednoczonych.

Otrębska Agata, członek zarządu oraz kierownik Działu Współpracy i Koordynacji Projektów Stowarzyszenia „U Siemachy”. Koordynator licznych projektów o zasięgu lokalnym, regionalnym i międzynarodowym, m.in. badania polityki informacyjnej w małopolskich gminach (2003-2004), projektu DEMOS (2004), badań nad wizerunkiem wolontariatu w Krakowie (2005). Koordynator wielu projektów skierowanych do ludzi młodych, jak również wspierających podmioty działające na rzecz dzieci i młodzieży. Członek zespołu kampanii Rady Europy na rzecz równości, tolerancji i partycypacji młodzieży w życiu społecznym „All Different – All Equal”. Zaangażowana w działalność kulturalną, ukończyła z wyróżnieniem teatrologię na Uniwersytecie Jagiellońskim. W roku 2006 otrzymała tytuł „Śląskiego Mówcy Znakomitego” w konkursie organizowanym przez Gazetę Wyborczą i Senat RP. Kilkakrotnie nagrodzona przez Ministerstwo Edukacji Narodowej za znaczące osiągnięcia.

Pilch Katarzyna, absolwentka psychologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, psychoterapeuta w Krakowskim Instytucie Psychoterapii. Pracuje z dziećmi i młodzieżą, prowadzi terapię rodzinną i grupową.

Pilecki Marcin, dr nauk medycznych, specjalista psychiatra, psychoterapeuta i terapeuta rodzinny PTP EAP. Adiunkt Kliniki Psychiatrii Dzieci i Młodzieży CM UJ. Konsultant Ośrodka Wczesnej Pomocy Psychologicznej w Krakowie.

Podlewska Justyna, absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW. Od siedmiu lat udziela pomocy prawnej klientom Fundacji Dzieci Niczyje. Od dwóch lat udziela porad prawnych w Punkcie Informacyjno-Konsultacyjnym dla dzielnicy Ursynów. Specjalizuje się w prawnej ochronie ofiar przestępstw oraz prawie rodzinnym. Współkoordynuje programy prawne Fundacji

Dzieci Niczyje – „Udział przedstawiciela społecznego w procesie sądowym” oraz „Opiekun Dziecka Ofiary Przestępstwa”.

Roszkowska Gabriela, absolwentka Instytutu Polityki Społecznej Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego oraz Wydziału Europejskiej Socjologii Politycznej Uniwersytetu Höskolan Dalarna w Szwecji. Pracuje w Fundacji Dzieci Niczyje, gdzie zajmuje się realizacją międzynarodowego programu „Dzieciństwo bez krzywdzenia – ku lepszemu systemowi ochrony dzieci w Europie Środkowo-Wschodniej” oraz programu na rzecz dzieci – ofiar handlu i dzieci cudzoziemskich bez opieki.

Szaszkiewicz Wanda, psycholog kliniczny, specjalista wojewódzki, terapeuta rodzin, posiada certyfikat psychoterapeuty i superwizora Sekcji Naukowej Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz licencję psychoterapeuty Sekcji Psychoterapii Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, a także certyfikat psychologa orzecznika w sprawach dotyczących oceny stopnia niepełnosprawności. Pracuje w Zespole Leczenia Domowego Kliniki Psychiatrii Dzieci i Młodzieży CM UJ. Kieruje Centrum Psychoterapii w Krakowie, gdzie zajmuje się terapią indywidualną, małżeńską oraz rodzinną. Jest superwizorem Krakowskiego Instytutu Psychoterapii Stowarzyszenia „U Siemachy”. Prowadzi działalność edukacyjną z dziedziny psychologii i psychoterapii.

Śpiewak Jakub, prezes i założyciel fundacji Kidprotect.pl, pierwszej w Polsce organizacji, która wyspecjalizowała się w problematyce bezpieczeństwa dzieci w Internecie, a od ponad roku zajmuje się również pomocą dorosłym ofiarom molestowania seksualnego w dzieciństwie. Studiował nauki społeczne i pedagogikę. Był dziennikarzem, konsultantem ds. public relations oraz wizerunku osób publicznych, copywriterem, dyrektorem sieci niepublicznych szkół policealnych i in. Nadzoruje działalność hotline’u Kidprotect.pl i program pomocy charytatywnej, prowadzi szkolenia dla nauczycieli, dyrektorów szkół, pedagogów szkolnych oraz policyjnych specjalistów ds. nieletnich. Członek i stypendysta międzynarodowej organizacji Ashoka. Prywatnie jest ojcem dwójki dzieci, miłośnikiem kotów, muzyki Mike’a Oldfielda i poezji Anny Kamieńskiej, pisze wiersze i komponuje.

Uliasz Tamara, absolwentka Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego, w latach 1978–1992 pracowała w różnych instytucjach wychowawczych jako pedagog, od 1993 r. pracuje w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej. Zajmuje się placówkami opiekuńczo-wychowawczymi. Prowadzi zajęcia z zakresu pedagogiki społecznej w Wyższej Szkole Pedagogicznej ZNP.

Wach Ewa, psycholog. Od kilkunastu lat pracuje w Instytucie Ekspertyz Sądowych w Krakowie jako biegły, między innymi specjalizuje się w opracowywaniu ekspertyz w sprawach wykorzystywania seksualnego małoletnich. Prowadzi również szkolenia z tego zakresu dla pracowników wymiaru sprawiedliwości (prokuratorów, sędziów, psychologów i pedagogów). Posiada rekomendacje PTP w zakresie problematyki związanej z procesem karnym i cywilnym (ocena zeznań małoletnich i dorosłych świadków, sprawców przestępstw, nieletnich i rodziny, typowanie sprawców).

Waligóra Ewa, pedagog specjalny, policjantka w stopniu młodszego inspektora Policji. Kieruje Zakładem Służby Prewencyjnej Centrum Szkolenia Policji w Legionowie. Od wielu lat zajmuje się problematyką małoletnich ofiar przestępstw i nieletnich sprawców czynów karalnych. Wykładowca, autorka programów szkoleniowych dla policjantów – specjalistów ds. nieletnich. Od 2000 r. współpracuje z Fundacją Dzieci Niczyje przy realizacji szkoleń z zakresu przemocy wobec dziecka.

Wesołowska Anna, sędzia Sądu Okręgowego w Łodzi (V Wydział Karny Odwoławczy). Inicjator-ka prowadzenia wybranych rozpraw sądowych z udziałem uczniów szkół ponadgimnazjalnych w ramach edukacji prawnej. Autorka podręcznika dla nauczycieli i uczniów, poruszającego problematykę przemocy w rodzinie, przestępstw na tle seksualnym, narkomanii i innych patologii. Pilotowała utworzenie pokoju przesłuchań dla dzieci w Łodzi.

Wojtasik Łukasz, absolwent Instytutu Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1997 roku związany zawodowo z Fundacją Dzieci Niczyje. Autor badań dotyczących zachowań dzieci w Internecie (2002, 2004). Inicjator i koordynator kampanii społecznej „Dziecko w Sieci” (2003-2006). Współautor wydawnictwa Rady Europy „Protecting children against corporal punishment – Awareness-raising campaigns” i innych publikacji z zakresu kampanii społecznych i problematyki wykorzystywania seksualnego dzieci w Internecie. W latach 2005-2006 narodowy koordynator programu Komisji Europejskiej „Safer Internet Action Plan”. Obecnie koordynator Akademii Bezpiecznego Internetu – programu Fundacji Dzieci Niczyje realizującego kompleksowe działania na rzecz bezpieczeństwa dzieci w Internecie.

Zawadzka Magdalena, psycholog o specjalizacji klinicznej. Posiada certyfikat Towarzystwa Psychoprofilaktycznego. Pracuje w Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka” Fundacji Dzieci Niczyje z dziećmi krzywdzonymi (diagnoza, terapia, interwencja). Opiniuje na zlecenie sądu, prowadzi szkolenia różnych grup profesjonalistów w zakresie problematyki dziecka krzywdzonego. Koordynuje i prowadzi ogólnopolski Klub Biegłego Psychologa oraz studium „Opiniowanie sądowo-psychologiczne w sprawach z udziałem dzieci”.

Zielińska Eleonora, prof. zw. dr hab., kierownik Katedry Studiów Porównawczych na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Specjalistka w dziedzinie prawa karnego, prawa medycznego oraz prawnych aspektów zasady równości. Autorka ok. 100 publikacji, w tym kilku monografii. Wieloletni ekspert Rady Europy oraz Komisji Europejskiej w sprawach przemocy i dyskryminacji ze względu na płeć.

Zmarzlik Jolanta, mgr profilaktyki społecznej i resocjalizacji. Koordynator Centrum Pomocy Dzieciom „Mazowiecka” Fundacji Dzieci Niczyje. Zajmuje się diagnozą i terapią dzieci, młodzieży i dorosłych, wydaje opinie psychologiczno-sądowe, prowadzi szkolenia w zakresie problematyki dziecka krzywdzonego. Posiada certyfikat PARPA specjalisty d/s przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Jest wykładowcą w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie.

Klub Bieglego Psychologa

Zapraszamy na otwartą sesję **Klubu Bieglego Psychologa**, która odbędzie się 26 listopada (poniedziałek) w godz. 14.00-15.45 w Sali Koncertowej. Gościem specjalnym będzie prof. John Myers z USA.

Klub Bieglego Psychologa to program doskonalenia kompetencji zawodowych psychologów w zakresie przesłuchiwania i wspierania dzieci-ofiar przestępstw.

W ramach Klubu odbywają się spotkania seminaryjne z ekspertami i spotkania superwizyjne dotyczące opiniowania sądowego w sprawach przestępstw wobec dzieci i przesłuchiwanie małoletnich świadków. Członkowie Klubu otrzymują materiały edukacyjne, publikacje fachowe oraz są adresatami Newslettera informującego o aktualnych wydarzeniach, działaniach edukacyjnych, publikacjach i akcjach związanych z problematyką Klubu.

Zapraszamy do przystąpienia do Klubu Bieglego Psychologa: psychologów, pedagogów i psychiatrów oraz studentów ostatnich dwóch lat wydziałów psychologicznych zainteresowanych psychologią sądową. Aby dołączyć do Klubu należy wypełnić formularz zgłoszeniowy, dostępny na stronie www.dzieckoswiadek.pl

Koordynatorki Klubu:

Alicja Budzyńska, Magdalena Zawadzka

Sekretariat Klubu:

Tel.: (22) 826 88 62, (22) 826 14 34

e-mail: mazowiecka@fdn.pl

Serdecznie zapraszamy!

Jubileusz kwartalnika „Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka”

Zapraszamy na sesję jubileuszową kwartalnika „Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka”, która odbędzie się 26 listopada (poniedziałek) w godz. 14.00-15.45 w Sali Rudniewa.

Inicjatywa wydawania specjalistycznego pisma zajmującego się problematyką krzywdzenia dzieci narodziła się w zespole Fundacji Dzieci Niczyje. W listopadzie 2003 roku do rąk czytelników trafił pierwszy numer kwartalnika. W ciągu czerech lat, które minęły od tej chwili, ukazało się 20 numerów pisma ☺, blisko 300 autorów opublikowało w nich swoje artykuły ☺, grono krajowych i światowych ekspertów wyraziło swój akces do uczestniczenia w Komitecie naukowym i zespole recenzentów ☺, powstała internetowa edycja kwartalnika ☺ oraz został on wpisany na listę punktowanych czasopism z zakresu nauk humanistycznych i społecznych Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego ☺.

Zespół redakcyjny dąży do tego, by artykuły zamieszczane w piśmie spełniały wymogi naukowej poprawności i jednocześnie miały walor użyteczności dla praktyków i polityków społecznych. W „Dziecku krzywdzonym” jest miejsce dla artykułów przeglądowych, prezentacji koncepcji teoretycznych, doniesień z badań i z realizacji praktycznych programów związanych z zapobieganiem i przeciwdziałaniem krzywdzeniu dzieci.

Dziękujemy czytelnikom naszego pisma za zainteresowanie i uwagi. Wszystkich, którzy jeszcze się z nim nie zetknęli, zapraszamy do lektury edycji drukowanych lub dostępnych na stronie www.dzieckokrzywdzone.pl.

Kwartalnik adresowany jest do środowisk naukowych oraz do praktyków, chcących pogłębiać swoją wiedzę w zakresie problematyki krzywdzenia dzieci. Publikowane są w nim artykuły i informacje, które mogą zainteresować zarówno psychologów i pedagogów, jak i lekarzy, prawników, socjologów i innych profesjonalistów.

Liczymy na uwagi czytelników dotyczące oceny kwartalnika oraz oczekiwań wobec kolejnych jego edycji.

Zespół redakcyjny

Problem handlu dziećmi

Zapraszamy na sesję poświęconą problematyce handlu dziećmi w Polsce, która odbędzie się 26 listopada (poniedziałek), w godz. 14.00-15.45, w Sali Renesansowej.

Od początku lat 90. społeczność międzynarodowa coraz częściej jest konfrontowana ze zjawiskiem handlu dziećmi, głównie za sprawą informacji napływających z Azji Środkowo-Wschodniej na temat procederu handlu dziećmi w tym rejonie świata. W toku prowadzonych badań i śledztw okazało się jednak, że problem ma wymiar globalny i jest także obecny w Europie. Co więcej, nie obejmuje on swym zasięgiem jedynie najbiedniejszych i najsłabiej rozwiniętych państw europejskich, lecz w różnym zakresie dotyczy również krajów Europy Zachodniej.

W działania służące zapobieganiu i przeciwdziałaniu procederowi handlu dziećmi zaangażowały się liczne organizacje zajmujące się ochroną praw dzieci w różnych krajach. W Polsce w ramach Krajowego Programu Zwalczania i Zapobiegania Handlowi Ludźmi, koordynowanego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji rozpoczęte zostały prace nad stworzeniem algorytmu postępowania dla służb najczęściej mających styczność z małoletnimi ofiarami handlu ludźmi, a więc dla policji i straży granicznej. Celem opracowywanego algorytmu jest ustalenie procedur i mechanizmów identyfikacji dzieci – ofiar handlu.

Program na rzecz dzieci - ofiar handlu i dzieci cudzoziemskich bez opieki

Fundacja Dzieci Niczyje realizuje program na rzecz pomocy dzieciom – ofiarom handlu i dzieciom cudzoziemskim bez opieki. Na mocy porozumienia z Urzędem ds. Cudzoziemców, specjaliści Fundacji asystują w przesłuchaniach małoletnich cudzoziemców bez opieki aplikujących o status uchodźcy w Polsce. Fundacja udziela pomocy psychologicznej (diagnostycznej i terapeutycznej) dzieciom cudzoziemskim bez opieki. Prowadzi konsultacje dla organizacji pozarządowych i profesjonalistów opiekujących się dziećmi cudzoziemskimi bez opieki oraz monitoruje zgłoszone sprawy. Wydaje publikacje edukacyjne i informacyjne nt. problemu handlu dziećmi.

Na sesji poświęconej problemowi handlu dziećmi po raz pierwszy zaprezentowane zostaną wyniki badania opisującego doświadczenia i opinie polskich funkcjonariuszy policji oraz straży granicznej na temat działań, jakie powinny być podjęte dla udoskonalenia systemu identyfikacji małoletnich ofiar handlu ludźmi. Przedstawiony zostanie również raport na temat sytuacji dzieci cudzoziemskich bez opieki w polskich placówkach opiekuńczo-wychowawczych.

Ambasada Brytyjska

Koalicja na rzecz Przyjaznego Przesłuchiwania Dzieci

Zapraszamy na sesję Koalicji, która odbędzie się 26 listopada (poniedziałek) w godz. 16.15-18.00 w Sali Rudniewa. W panelu dyskusyjnym nt. przyjaznego przesłuchiwania dzieci wystąpią przedstawiciele sądu, prokuratury, policji i organizacji pomagającej dzieciom.

22 lutego 2007 r. w Dniu Ofiar Przestępstw z inspiracji Fundacji Dzieci Niczyje zawiązała się Koalicja na rzecz Przyjaznego Przesłuchiwania Dzieci. Do udziału w Koalicji zaproszone zostały instytucje prowadzące przesłuchania małych świadków (prokuratury, sądy) oraz prowadzące pokoje przesłuchań dzieci (policja, placówki pomocowe, organizacje pozarządowe i in.). Do Koalicji przystąpiło do tej pory 169 koalicjantów.

Cele Koalicji to:

- Zapewnienie ochrony w postępowaniu karnym dzieciom-ofiarom przestępstw poprzez zmianę praktyki przesłuchiwania dzieci – tworzenie przyjaznych pokoi przesłuchań oraz wsparcie dziecka i jego opiekunów.
- Podnoszenie kompetencji profesjonalistów (sędziów, prokuratorów, policjantów, biegłych sądowych) uczestniczących w interwencji prawnej i przesłuchaniach dzieci oraz pomagających dzieciom – ofiarom przestępstw. Zwiększenie wrażliwości ww. grup profesjonalistów na specyficzną sytuację dziecka w postępowaniu karnym.

Zadaniem Koalicji jest:

- Wprowadzenie w życie standardów funkcjonowania i wyposażenia pokoi przesłuchań dzieci, opracowanych i konsultowanych przez koalicjantów.
- Uruchomienie procedury certyfikowania funkcjonujących pokoi przesłuchań ze względu na zgodność z wypracowanymi standardami.
- Koalicjanci tworzą sieć realizatorów kampanii „Dziecko – świadek szczególnej troski”. Będą do nich rozsyłane wydawnictwa (poradniki, broszury, ulotki) służące doskonaleniu praktyki przesłuchań dzieci oraz wspierania dzieci-swiadków i ich opiekunów prawnych. Zadaniem koalicjantów będzie dystrybucja tych wydawnictw we własnych placówkach, wśród współpracujących sędziów i biegłych itp.

Na poprzedniej konferencji „Pomoc dzieciom – ofiarom przestępstw” w 2006 r. odbyła się sesja, w czasie której dyskutowano założenia Koalicji.

Pierwsze spotkanie członków Koalicji na rzecz Przyjaznego Przesłuchiwania Dzieci odbyło się w dniu 27 kwietnia 2007 r. w Warszawie w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich. W trakcie spotkania Rzecznik Praw Obywatelskich oraz przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości i Fundacji Dzieci Niczyje przedstawili perspektywy zadań i działań Koalicji. Omawiano również propozycję standardów funkcjonowania i wyposażenia pokoi przesłuchań dzieci oraz perspektywę wprowadzenia ich w życie.

Wszyscy koalicjanci są na bieżąco informowani o aktualnych wydarzeniach w Polsce i na świecie w dziedzinie przesłuchań dzieci (szkolenia, konferencje, publikacje, praktyka itp.). Kwartalny Newsletter rozsyłany jest do koalicjantów oraz wszystkich osób, które dokonają subskrypcji na stronie www.dzieckoswiadek.pl

Kampania „Dziecko – świadek szczególnej troski”

Zapraszamy na sesję plenarną 27 listopada (wtorek) w godz. 9.00-10.45, w czasie której przedstawione zostaną założenia kampanii oraz prawne i psychologiczne aspekty przesłuchiwania małoletnich świadków.

W październiku 2007 r. Fundacja Dzieci Niczyje we współpracy z Ministerstwem Sprawiedliwości rozpoczęła drugą edycję kampanii „Dziecko – świadek szczególnej troski”. Kampania jest kontynuacją działań podjętych przez fundację już w 2004 roku.

W tegorocznej edycji szczególny nacisk został położony na upowszechnianie wiedzy o prawach dzieci wśród profesjonalistów (sędziów, biegłych sądowych, prokuratorów, funkcjonariuszy policji) i tworzenie warunków przyjaznych dla przesłuchiwania dzieci. Kampania jest także skierowana do dzieci – świadków i ich rodzin – w tym zakresie ma na celu przekazanie podstawowych wiadomości o udziale dziecka w postępowaniu karnym i o tym, jak małemu świadkowi można pomóc.

Żeby zrealizować zadania kampanii, Fundacja Dzieci Niczyje podejmuje następujące działania:

- 1) **wydawnicze**, na które składają się publikacje przeznaczone dla profesjonalistów (poradniki „Jak przesłuchiwać dziecko”, „Przyjazne przesłuchanie dziecka”, plakaty, ulotki), broszury skierowane do dzieci-swiadków i członków ich rodzin („Będę świadkiem w sądzie”, „Gdy Twoje dziecko jest świadkiem w sądzie”).
- 2) **szkoleniowe** – dla sędziów, prokuratorów, funkcjonariuszy policji i kuratorów a także (w ramach spotkań Klubu Bieglego) dla psychologów i biegłych sądowych.
- 3) **popularyzatorskie** – rozpowszechnianie standardów przyjaznych pokoi przesłuchań dzieci.

W ramach kampanii tworzony jest także Bank Wyposażenia Przyjaznych Pokoi Przesłuchań, dzięki któremu organizacje/osoby, które chcą stworzyć pokój przesłuchań w miejscu, gdzie istnieje taka potrzeba, będą miały możliwości uzyskania wsparcia (zarówno technicznego jak i w formie porad specjalistów). Płaszczyzną dla wszelkich działań w ramach kampanii jest strona internetowa www.dzieckoswiadek.pl, będąca jednocześnie źródłem informacji dla profesjonalistów, rodziców i opiekunów oraz dla samych dzieci-swiadków.

Kampania realizowana jest we współpracy z Koalicją na rzecz Przyjaznego Przesłuchiwania Dzieci, która obecnie liczy już 158 członków (sądy, prokuratury, instytucje samorządowe, organizacje pozarządowe, komendy policji i indywidualni profesjonaliści). Koalicja będzie realizować założenia kampanii m.in. przez dystrybucję wydawnictw, zgłaszanie organizacji/osób, które chcą stworzyć przyjazny pokój przesłuchań, propagowanie w swoim regionie idei ochrony praw dziecka, uczestniczącego w postępowaniu sądowym.

Kontakt z biurem kampanii:

Fundacja Dzieci Niczyje, (22) 616 02 68
Maria Sierakowska, msierakowska@fdn.pl
Olga Kudanowska, okudanowska@fdn.pl

Praca ze sprawcami przestępstw seksualnych wobec dzieci

Zapraszamy na sesję nt. metod pracy ze sprawcami przestępstw seksualnych, która odbędzie się 26 listopada (poniedziałek) w Sali Koncertowej, w godz. 16.15-18.00.

Przeciwdziałanie wykorzystywaniu seksualnemu dzieci koncentruje się przede wszystkim na zapewnieniu kompleksowej oferty wsparcia ofierze i najbliższym osobom skrzywdzonego dziecka. Jednakże, jak pokazują doświadczenia krajów Europy Zachodniej, USA i Kanady, myślenie skoncentrowane na działaniach skierowanych do ofiar, czy też potencjalnych ofiar nie jest wystarczające. Coraz częściej ze równorzędny element profilaktyki wykorzystywania seksualnego dzieci uznaje się działania skierowane do sprawców i potencjalnych sprawców. Karanie i monitoring po odbyciu kary stają się podstawowym narzędziem pracy ze sprawcami, jednak ze względu na niedoskonałość tego narzędzia poszukuje się innych metod oddziaływania. Powstaje coraz więcej programów terapeutycznych mających na celu obniżenie ryzyka powrotności do przestępstw seksualnych przez skazanych po opuszczeniu więzienia. Łączenie kary pozbawienia wolności z nakazem poddania się terapii jest coraz częstszym standardem w orzekaniu kar w przypadku sprawców przestępstw seksualnych wobec dzieci.

W Polsce działania terapeutyczne wobec sprawców nadal nie są powszechnie dostępne – terapia nie jest możliwa we wszystkich zakładach karnych, natomiast poza zakładami praktycznie nie jest prowadzona.

Podczas sesji prof. Don Grubin z Wielkiej Brytanii scharakteryzuje programy terapii sprawców, które odznaczają się najwyższą skutecznością.

Ambasada Brytyjska

Stowarzyszenie „U Siemachy”

Zapraszamy na sesję „Pomoc dzieciom – ofiarom krzywdzenia”, na której zaprezentowane zostaną działania Stowarzyszenia „U Siemachy” na rzecz dzieci. Sesja odbędzie się 27 listopada (wtorek) w Sali Rudniewa w godz. 11.15-13.00.

Stowarzyszenie „U Siemachy” to organizacja pożytku publicznego, stworzona niemal 15 lat temu z myślą o dzieciach i młodzieży poszukujących wsparcia i pomocy. Naszą misją jest tworzenie otwartych i zasobnych środowisk, w których wspólnie odkrywamy głębię osobistych potencjałów oraz wzmacniamy więzi społeczne i obywatelskie zaangażowanie. Tę misję wypełniamy poprzez sieć ośrodków dziennych i całodobowych oraz w ramach realizowanych przez nas projektów.

Obecnie posiadamy pięć Dziennych Ośrodków Socjoterapii, z których usług korzysta prawie 700 osób do 18 roku życia. Naszym podopiecznym proponujemy pomoc w wypełnianiu obowiązków szkolnych, ale także możliwość rozwijania swoich pasji i zainteresowań. Stowarzyszenie prowadzi również trzy Rodzinne Domy Dziecka, obejmując opieką dzieci, które z różnych powodów nie mogą wychowywać się w swoich rodzinach naturalnych. W naszej ofercie znajduje się także Młodzieżowa Grupa Usamodzielnienia, przeznaczona dla starszej młodzieży pozbawionej opieki rodzicielskiej. Celem jej istnienia jest przygotowanie młodych ludzi do samodzielnego życia po opuszczeniu placówki. Podobne zadanie spełnia Mieszkanie Chronione Stowarzyszenia. To pomoc środowiskowa, która umożliwia samodzielne życie osobie, nie mogącej skorzystać z odpowiednich usług w pierwotnym miejscu zamieszkania. Nasze Stowarzyszenie współpracuje również z Krakowskim Instytutem Psychoterapii, w którym najwyższej klasy terapeuci oferują profesjonalne usługi psychologiczne małopolskim rodzinom. W ramach organizacji działa Młodzieżowy Klub Umiejętności, w którym młodzież zyskuje dostęp do różnorodnych zajęć sportowych, kulturalnych i edukacyjnych. Do Klubu, otwartego z dniem 1 października tego roku, należy już prawie setka młodych osób.

Kolejnym obszarem działalności Stowarzyszenia są projekty, które kierujemy do naszych podopiecznych i pracowników, ale także osób spoza organizacji. Warto tu wymienić Małopolskie Forum Liderów Młodzieżowych – cykliczne spotkania młodych osób aktywnie kreujących rzeczywistość wokół siebie. Nie sposób pominąć działającej przy Stowarzyszeniu Fundacji Rozwoju Społecznego Demos powołanej do wspierania inicjatyw obywatelskich nastawionych na poprawę warunków życia społeczności lokalnych i poszczególnych osób. W ramach projektu Metropolitan Network nawiązaliśmy szeroką współpracę z innymi organizacjami pozarządowymi, której celem jest podniesienie standardów działania tego sektora w Małopolsce. Dzięki organizowanym przez nas bezpłatnym szkoleniom, osoby na co dzień pracujące z młodzieżą zyskały możliwość podniesienia swoich kompetencji i zdobycia nowych doświadczeń.

W przyszłości planujemy rozwój sieci naszych placówek w Krakowie i innych miastach Polski. Już w 2009 r. we współpracy z firmą Gemini Holdings zbudujemy i uruchomimy nowoczesną placówkę opiekuńczo-wychowawczą w Tarnowie.

Jak przesłuchiwać dziecko?

Zapraszamy na sesję warsztatową, w czasie której zostaną zaprezentowane i omówione zasady i metody przesłuchiwania małych świadków. Sesja odbędzie się 27 listopada (wtorek) w godz. 11.15-13.00 w Sali A.

Pozyskiwanie wiarygodnych, w miarę pełnych informacji od małoletnich świadków i ofiar przestępstw jest szczególnie trudne. Wartość uzyskanego materiału zależy bowiem nie tylko od możliwości rozwojowych, cech indywidualnych oraz środowiska rodzinnego dziecka, ale również – w zdecydowanie istotniejszym stopniu niż w wypadku osób dorosłych – od warunków i sposobu prowadzonej czynności procesowej z jego udziałem.

Dzieci postrzegają i opisują świat w specyficzny dla siebie sposób. Nawiązanie z nimi kontaktu wymaga szczególnych umiejętności oraz odpowiednich warunków. Zatem przesłuchiwanie musi być stosownie zaplanowane i przygotowane.

Poradnik „Jak przesłuchiwać dziecko” zawiera praktyczne informacje adresowane do sędziów, prokuratorów i policjantów prowadzących przesłuchania małoletnich ofiar oraz świadków przestępstw, a także psychologów występujących w charakterze biegłych sądowych. Przedstawione metody i techniki

pracy sprzyjają przesłuchaniu małoletnich w sposób zgodny z systemem prawnym, umożliwiając pozyskanie wartościowego materiału dowodowego, a równocześnie minimalizując traumatyzację dziecka w procedurach prawnych.

Z psychologicznego punktu widzenia czynniki wpływające na treść i formę zeznań świadków pogrupować można w cztery kategorie. Są to:

- 1) **cechy indywidualne świadka**, z uwzględnieniem jego możliwości intelektualnych, cech osobowościowych i relacji z otoczeniem, a w szczególności ze sprawcą oraz innymi osobami uwikłanymi w sprawę;
- 2) **charakter zdarzenia** będącego przedmiotem uruchomienia procedur prawnych;
- 3) **warunki dokonywania i przechowywania spostrzeżeń**;
- 4) **warunki odtwarzania przez świadka spostrzeżeń**, z uwzględnieniem cech osoby przeprowadzającej przesłuchiwanie oraz dokonującej analizy i oceny zeznań.

Powyższe czynniki nabierają szczególnego znaczenia w przypadku małoletnich świadków.

Z poradnika „Jak przesłuchiwać dziecko” autorstwa Alicji Budzyńskiej

Stop cyberprzemocy!

Zapraszamy na sesję plenarną 27 listopada (wtorek), w czasie której zaprezentowany zostanie problem cyberprzemocy oraz działania medialne i edukacyjne prowadzone w ramach kampanii „**Stop cyberprzemocy**”. Pomoc dzieciom – ofiarom cyberprzemocy będzie głównym tematem sesji równoległej, tego samego dnia, w godz. 11.15-13.00 w Sali Renesansowej.

Przemoc rówieśnicza z użyciem telefonów komórkowych oraz Internetu jest coraz większym problemem wśród dzieci i młodzieży w Polsce. Od lutego 2007 roku Fundacja Dzieci Niczyje (FDN) wraz z Fundacją Grupy TP prowadzi **Helpline.org.pl**, do którego dzieci, młodzież, rodzice i profesjonalści mogą się zwracać w sytuacji zagrożenia dla najmłodszych internautów w Sieci. Od stycznia 2008 roku FDN pod hasłem „**Stop cyberprzemocy**” uruchamia kolejny etap kampanii „**Dziecko w Sieci**” poświęcony problemowi cyberprzemocy oraz promujący ofertę pomocową Helpline.org.pl. W telewizji i prasie pojawiają się reklamy społeczne poświęcone tej tematyce a do szkół w całej Polsce trafiają filmy edukacyjne oraz scenariusze zajęć dotyczące przemocy w Sieci.

Co to jest cyberprzemoc?

Cyberprzemoc (ang. *cyberbullying*) definiuje się najkrócej jako **przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych**. Definicje zjawiska często zakładają celowy, powtarzalny i długotrwały charakter działań. Najczęściej o cyberprzemocy mówi się w odniesieniu do przemocy rówieśniczej wśród dzieci i młodzieży.

Podstawowe formy zjawiska to:

- nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem Sieci
- publikowanie/rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów z użyciem Sieci
- podszywanie się w Sieci pod kogoś wbrew jego woli

Do działań określanych mianem cyberbullyingu wykorzystywane są m.in: poczta elektroniczna, czaty, komunikatory, strony internetowe, blogi, serwisy społecznościowe, grupy dyskusyjne, telefony komórkowe, serwisy SMS i MMS.

Skala zjawiska wśród dzieci i młodzieży w Polsce:

(na podstawie badań FDN i Gemius S.A. „Przemoc rówieśnicza a media elektroniczne” styczeń 2007, (internauci 12-17 lat)

- Aż 52 proc. internautów w wieku 12-17 lat przyznaje, że za pośrednictwem Internetu lub telefonii komórkowej miało do czynienia z **przemocą werbalną** – niemal połowa badanych doświadczyła wulgarnego wyzywania (47 proc.), co piąty poniżania, ośmieszania i upokarzania (21 proc.), a co szósty straszenia i szantażowania (16 proc.).
- 29 proc. nieletnich internautów potwierdza, że ktoś podszywał się pod nich w Internecie.
- Ponad połowa nastoletnich internautów (57 proc.) przyznaje, że była przynajmniej raz obiektem zdjęć lub filmów wykonanych wbrew ich woli. 14% młodych internautów padło ofiarą rozpowszechniania za pośrednictwem Internetu i telefonii komórkowej kompromitujących ich materiałów.

Program Dobry Rodzic – Dobry Start

Zapraszamy na sesję poświęconą wczesnej profilaktyce krzywdzenia małych dzieci, która odbędzie się 27 listopada (wtorek) w Sali Renesansowej, w godz. 14.00-15.30.

Jak pokazują badania, dzieci (0-4 lata) są najbardziej narażone na krzywdzenie ze strony bliskich. Dotyczy to nie tylko przemocy intencjonalnej, ale także krzywdzenia będącego wynikiem braku wiedzy na temat zachowań krzywdzących dziecko, stresem i frustracją związaną z nową rolą życiową etc. Dzieci w tym wieku często są odizolowane od środowiska zewnętrznego, które potencjalnie mogłoby interweniować w sytuacji przemocy wobec dziecka. Osobami, które pełnią niezwykle ważną rolę w systemie pomocy małym dzieciom są pracownicy służby zdrowia – pielęgniarki, położne i lekarze. To oni mogą zarejestrować niepokojące sygnały, udzielić wsparcia rodzicom, a gdy wymaga tego sytuacja, podjąć interwencję. Aby to było możliwe, pracownicy służby zdrowia powinni posiadać wiedzę na temat czynników ryzyka oraz sposobów wspierania rodziców, a także interweniowania w przypadkach podejrzeń krzywdzenia małych dzieci. Zważywszy na powagę konsekwencji urazów doświadczanych przez małe dzieci oraz trudności związane z interweniowaniem w takich przypadkach, wiedza dotycząca ochrony najmłodszych wydaje się również niezwykle ważna dla pracowników wymiaru sprawiedliwości.

Fundacja Dzieci Niczyje rozpoczęła realizację programu „**Dobry Rodzic – Dobry Start**” mającego na celu profilaktykę krzywdzenia małych dzieci. Program skierowany jest do rodziców oczekujących na dziecko i rodziców małych dzieci, a także profesjonalistów zajmujących się w swojej pracy zawodowej dziećmi oraz rodzicami małych dzieci – pracowników służby zdrowia, pomocy społecznej, żłobków i organizacji pozarządowych.

W czasie sesji zaprezentowane zostaną czynniki ryzyka krzywdzenia małych dzieci oraz jego możliwe konsekwencje dla rozwoju najmłodszych. Prowadzący zaprezentują program „Dobry Rodzic – Dobry Start”, a także przygotowywane w związku z nim publikacje dotyczące problemu skierowane do rodziców i profesjonalistów.

Pilotażowy program pomocy ofiarom przestępstw Ministerstwa Sprawiedliwości

Zapraszamy na prezentację pilotażowego programu pomocy ofiarom przestępstw Ministerstwa Sprawiedliwości na sesji zamykającej w Sali Koncertowej 27 listopada (wtorek) w godz. 15.30-16.00.

Lokalne ośrodki wsparcia

I. Diagnoza aktualnego stanu prawnego, organizacyjnego i instrumentalnego pozwala na przyjęcie tezy o braku systemu pomocy ofiarom przestępstw w Polsce, pomimo funkcjonowania wielu instytucji i organizacji mających jako podstawowe lub jedno z wielu zadań udzielanie pomocy ofiarom. Autonomiczność i brak koordynacji, wątki komunikacja, mizerne współdziałanie, niedostateczne finansowanie, różny poziom profesjonalizmu i kompetencji, krzyżujące się kompetencje, podziały resortowe oraz stopni administracji publicznej powodują znaczną rozpiętość dostępu i poziomu świadczeń możliwych do uzyskania przez ofiary różnych przestępstw. Modelowym rozwiązaniem jest ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wraz z Krajowym Programem. Problem ilościowy pomocy może dotyczyć od 1 do 3 milionów ofiar w Polsce przy uwzględnieniu jasnej i ciemnej liczby przestępstw.

II. Podstawowym założeniem koncepcji rozwiązania problemu jest zbudowanie systemu. Oznacza to :

- stworzenie podstaw prawnych systemu – ustawy o pomocy ofiarom przestępstw,
- w oparciu o Krajowy Program Działań na Rzecz Ofiar Przestępstw zbudowanie Sieci Pomocy Ofiarom Przestępstw – instytucji i organizacji komunikujących się i kooperujących ze sobą,
- zbudowanie podsystemu koordynacji Sieci Pomocy Ofiarom – ponadresortowego biura ds. ofiar przy Premierze RP, kierowanego przez Ministra Sprawiedliwości,
- zbudowanie agend terenowych podsystemu koordynacji w oparciu o elementy organizacyjne resortu Sprawiedliwości – 67 Rodzinnych Ośrodków Diagnostyczno-Konsultacyjnych,
- zapewnienie finansowania części działań Sieci Pomocy Ofiarom Przestępstw z budżetu oraz utworzenie Funduszu Pomocy Ofiarom Przestępstw,
- zapewnienie przez system udzielania bezpłatnie pomocy ofiarom wszystkich rodzajów przestępstw, świadczenie wszystkich rodzajów pomocy, z poszanowaniem autonomii i prawa do prywatności ofiary oraz zachowania niezależności organizacji i ich współpracy z organami państwowymi.

III. Minister Sprawiedliwości Zarządzeniem z dnia 28 sierpnia 2007 r. zdecydował o wprowadzeniu do realizacji programu pilotażowego zakładającego sprawdzenie tej koncepcji budowy systemu metodą eksperymentu naturalnego w czasie od 1 X 2007 do 30 VI 2008. Funkcje koordynującą pełni zespół międzyresortowy powołany Zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów Nr 78 z dnia 30 lipca 2007 r. Nadzór nad pilotażem sprawuje Wydział ds. Ofiar Przestępstw MS. Zabezpieczono środki finansowe.

W ramach pilotażu powołano 11 Lokalnych Ośrodków Wsparcia obejmujących działaniem woj. śląskie, opolskie i Warszawę. Ośrodki działają w zasadzie przy Rodzinnych Ośrodkach Diagnostyczno-Konsultacyjnych, częściowo wykorzystując ich bazę lokalową i personel. Przyjęto przeciętny model 6 osobowego Ośrodka w składzie kierownik, sekretarz-asystent, 3 psychologów i prawnik, z możliwością dostosowania do warunków terenowych. Pracownicy są zatrudnieni na umowy zlecenia. Poza tą grupą w ramach Ośrodka działa zespół wolontariuszy pełniących funkcję asystentów- opiekunów ofiar, pod nadzorem specjalistów LOW. Przy kierowniku funkcjonuje zespół koordynujący z policjantem, pracownikiem pomocy społecznej oraz innymi w zależności od warunków lokalnych.

Ośrodek pracuje w wyznaczonych godzinach dostosowanych do potrzeb lokalnych oraz przygotowany jest do działań interwencyjnych w sytuacjach szczególnych na wezwanie policji lub prokuratora. Skromne środki spowodowały wąskie określenie grupy docelowej bezpośredniego oddziaływania ośrodka. Stanowią je ofiary najbardziej bezbronne i bezradne: zgwałceń, molestowania seksualnego, szczególnie małoletni, ofiary przestępstw ze szczególnym okrucieństwem, dzieci, osoby starsze, niepełnosprawne i inne szczególnie trudne przypadki, gdy dotychczasowe podmioty sieci pomocy będą sygnalizowały trudności.

Wsparcie i pewne elementy koordynacji w ramach województw zapewniają zespoły wojewódzkie złożone z przedstawicieli wojewodów, marszałków województw, prezesów Sądów i Prokuratur Apelacyjnych bądź Okręgowych, Komendantów Wojewódzkich Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Kościoła itp. Minister powołał trzech koordynatorów do kierowania pilotażem w województwach. Pilotaż podlega ewaluacji procesu oraz końcowej przez zewnętrzny ośrodek naukowy.

IV. Doświadczenia pierwszych miesięcy bardziej świadczą o poważnych trudnościach z rozruchem niż o widocznych sukcesach. Widoczne są opory autonomicznych resortów, których przedstawiciele domagają się szczegółowych decyzji swych centrali i jest obawa o działania pozorne, bowiem nikt nie kwestionuje potrzeby i celowości działań na rzecz ofiar. Nie sprawdza się centralny system finansowania i zaopatrzenia. Zablokowana jest częściowo sfera *Public Relations*, oraz szkoleń specjalistycznych. Wystąpiły ograniczenia w komunikacji z uwagi na rygory prawne ochrony danych osobowych. Z trudnością przebija się myślenie i działanie sieciowe. Niewątpliwie bardzo interesujące jest zderzenie się z oczekiwaniami wielu instytucji i organizacji udzielających dotychczas pomocy, że nowe ogniwo wejdzie w „ziemię niczyją”, uzupełni działania, pomoże rozwiązać problemy, które w jednostkach gminnych czy powiatowych są dotychczas nie do rozwiązania. Spotkania i rozmowy obnażają wielki obszar niezaspokojonych potrzeb zarówno ofiar jak i ograniczeń tych którzy chcą ofiarom pomagać. Wśród uczestników pilotażu przeważa optymizm, natomiast wśród kooperujących organizacji, wolontariuszy i instytucji dominuje nadzieja na rozwiązanie.

Prof. n. dr hab. Tadeusz Cielecki

Ministerstwo Sprawiedliwości RP

Film Andrzeja Jakimowskiego „Sztuczki”

Zapraszamy na projekcję filmu 26 listopada (poniedziałek) w godz. 18.15 do sali Kinoteki nr 7 na IV piętrze, wejście obok Sali Rudniewa.

Produkcja: Polska, 2007

Reżyseria: Andrzej Jakimowski („Zmruż oczy”)

Występują: Damian Uł, Ewelina Walendziak, Tomasz Sapryk, Rafał Guźniczak, Iwona Fornalczyk, Joanna Liszowska

6-letni Stefek postanawia rzucić wyzwanie opatrności. Chłopiec wierzy, że spowodowany przez niego ciąg drobnych zdarzeń pozwoli mu zbliżyć się do ojca, który porzucił matkę dla innej kobiety. Siostra Stefka, 17-letnia Elka, uczy go, jak „przekupić” los drobnymi ofiarami. Jednak w decydującej chwili dzieci nie mają nic cennego do poświęcenia. W swojej grze z przeznaczeniem Stefek decyduje się niebezpiecznie podnieść stawkę...

Na podstawie www.stopklatka.pl

Twórcy „Zmruż oczy” – najczęściej nagradzane-go polskiego filmu ostatnich lat powracają pełnym błyskotliwego humoru filmem o samochodach, kobietach i miłości. Jest to również opowieść o tym, jak można rzucić wyzwanie losowi, oszukać go lub przekupić, a czasem nawet zagrać wabank z przeznaczeniem. Inteligentne poczucie humoru, pozytywne vibracje i magia zawarte w tym filmie sytuują go obok takich tytułów, jak: „Amelia”, „Duża ryba” czy „Jasminum”. „Sztuczki” Andrzeja Jakimowskiego sprawiają, że łzy śmiechu mieszają się ze łzami wzruszenia, a fantastyczne dialogi pamięta się długo po wyjściu z kina. Doskonałe, skąpane w letnim słońcu zdjęcia Adama Bajerskiego oraz nastrojowa muzyka Tomasza Gąssowskiego napędzają nas dobrą energią.

Na podstawie materiałów dystrybutora

Portale internetowe

www.dzieckokrzywdzone.pl

Fundacja Dzieci Niczyje zaprasza na pierwszy w Polsce internetowy portal wiedzy o problemie krzywdzenia dzieci www.dzieckokrzywdzone.pl

Portal zawiera m.in.:

- Aktualności – bieżące informacje o szkoleniach, kampaniach, akcjach, publikacjach i zmianach regulacji prawnych
- Teksty artykułów polskich i zagranicznych autorów publikowanych w kwartalniku „Dziecko krzywdzone. Teoria, badania, praktyka” w latach 2002–2007
- „Krótko o problemie” z informacjami o skali i charakterystyce zjawiska
- Bazę placówek i organizacji pomagających krzywdzonym dzieciom
- Informacje na temat kampanii społecznych na rzecz ochrony dzieci przed przemocą i zaniedbywaniem
- Słownik terminów związanych z problemem krzywdzenia dzieci
- Bibliografię polskojęzyczną (ponad 1500 rekordów) oraz dostęp do wyszukiwarek bibliografii anglojęzycznych
- Linki do polskich i zagranicznych stron internetowych dotyczących problemu krzywdzenia dzieci.

Zachęcamy do korzystania z forum dyskusyjnego oraz do subskrypcji Newslettera.

Redakcja portalu www.dzieckokrzywdzone.pl

www.dzieckoswiadek.pl

Zapraszamy również na stronę www.dzieckoswiadek.pl.

Nowa wersja tej strony internetowej została stworzona przez Fundację Dzieci Niczyje w ramach drugiego etapu kampanii „Dziecko – świadek szczególnej troski”. Ma na celu rozpowszechnianie wiedzy o prawach dzieci uczestniczących w procedurach prawnych wśród profesjonalistów, samych małych świadków i ich rodzin.

Dla osób zawodowo zajmujących się dziećmi uczestniczącymi w procedurach karnych przygotowano następujące działy tematyczne:

- Gdy prowadzisz przesłuchanie
- Klub Bieglego Psychologa
- Koalicja na Rzecz Przyjaznego Przesłuchiwanie Dzieci
- Konferencje i szkolenia
- Bibliografia na temat problematyki dziecka-świadka.

Na stronie znajdują się też informacje dla dzieci i ich rodziców, w działach: „Gdy Twoje dziecko jest świadkiem” i „Gdy jesteś dzieckiem-swiadkiem”.

Znajdują się tu również:

- Forum dyskusyjne
- Aktualności
- Baza przyjaznych pokoi przesłuchań dzieci
- Baza linków do stron internetowych, zajmujących się tematyką udziału dziecka w procedurach prawnych.

*Zapraszamy!
Redakcja portalu www.dzieckoswiadek.pl*

www.helpline.org.pl

**0 800 100 100
helpline.org.pl**

Helpline.org.pl świadczy pomoc w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży w Sieci.

Na pomoc Helpline.org.pl mogą liczyć:

dzieci i młodzież:

gdy ktoś je ośmiesza, szantażuje, wysyła wulgarne wiadomości,
gdy ktoś na czacie czy komunikatorze zadaje im krępujące pytania, prosi o zdjęcie, namawia na spotkanie,
gdy ktoś wysyła lub prezentuje im treści, zawierające pornografię lub przemoc

rodzice:

gdy nie wiedzą, jak rozmawiać z dzieckiem o bezpieczeństwie w Internecie
gdy są zaniepokojeni tym, czym ich dzieci zajmują się w Internecie
gdy ich dzieci miały kontakt z niebezpiecznymi treściami (prezentującymi pornografię, przemoc, propagującymi narkotyki, faszyzm, sekty)
gdy niepokoją ich znajomości, jakie ich dzieci zawierają w Internecie

profesjonaliści:

gdy dzieci lub ich rodzice zgłaszają się do nich po pomoc w sprawach związanych z zagrożeniami w Internecie.

Prosimy o kontakt telefoniczny **0 800 100 100** lub online z poziomu strony **www.helpline.org.pl**

